

امام صادق (ع) حافظ راستین فرهنگ غنی تشیع

امام جعفر صادق (ع) با آگاهی از شرایط عصر خویش، هوشیارانه برای حراست از معارف حقه اسلام فعالیت و در قالب یک انقلاب فرهنگی عظیم شاگردان بسیاری تربیت کرد تا به ترویج معارف و مبانی اصیل اسلام در نقاط مختلف بپردازند.

امام جعفر صادق (ع) با آگاهی از شرایط عصر خویش، هوشیارانه برای حراست از معارف حقه اسلام فعالیت و در قالب یک انقلاب فرهنگی عظیم شاگردان بسیاری تربیت کرد تا به ترویج معارف و مبانی اصیل اسلام در نقاط مختلف بپردازند.

امام جعفر بن محمد بن علی بن الحسین بن علی ابن ابی طالب که کنیه وی ابوعبدالله است امام ششم از ائمه اثني عشر است. لقب آن حضرت 171#&صادق; است زیرا هرگز جز سخن درست نفرمود.

امام صادق حدود 12 سال در کنار جد بزرگوار خود امام زین العابدین (ع) و 19 سال بعد از رحلت آن حضرت با پدرش امام محمد باقر (ع) به سر برد و بعد از پدر، مدت 34 سال بر مسند امامت مسلمانان بود.

فقه شیعه امامیه مشهور به فقه جعفری، منسوب به امام جعفر صادق است. نیمه اول قرن دوم هجری فقهایی طراز اولی چون ابوحنیفه و امام مالک بن انس و محدثانی چون سفیان شوری و شعبه بن الحجاج و سلیمان بن مهران اعمش ظهور کردند و همین عوامل باعث رشد و شکوفایی مباحث کلامی و حدیث بود.

عصر امام صادق دورانی طوفانی و پرتلاطم و با انقلابهای پیاپی به خونخواهی امام حسین(ع) همراه بود و در این میان انتقال حکومت هزار ماهه بنی امیه به بنی عباس طوفانی ترین و پر هرج و مرج ترین دورانی بود که زندگی امام صادق را فراگرفت.

همچنین آن دوران، عصر برخورد مکتب ها و عصر تضاد افکار فلسفی و کلامی مختلف بود که از مرآده ملت‌های اسلام با مردم کشورهای فتح شده و نیز روابط مراکز اسلامی با دنیای خارج به وجود آمده بود.

بی تردید در چنین زمانی کوچکترین کم کاری و بی توجهی لطمه های جبران ناپذیری به بنیان اسلام و اعتقادات مسلمانان وارد می کرد. در چنین شرایط حساس و دشواری، امام به احیا و بازسازی معارف اسلامی پرداخت و مکتب علمی عظیمی به وجود آورد که محصول آن چهار هزار شاگرد متخصص در رشته های مختلف علوم بود.

امام صادق با کناره گیری از سیاست و جنجال های سیاسی از آغاز امامت در نشر معارف اسلام و گسترش قوانین و احادیث راستین دین مبین و تبلیغ احکام و تعلیم و تربیت مسلمانان همت گماشت.

امام ششم مسائل فقهی و علمی و کلامی را که پراکنده بود، به صورت منظم درآورد و در هر رشته از علوم و فنون شاگردان زیادی تربیت فرمود که باعث گسترش معارف اسلامی در جهان شد. امام با جدیت برای مقابله با جریانهای انحرافی در زمینه دانش گستری در رشته های مختلفی نظیر فقه، فلسفه و کلام و علوم طبیعی فعالیت کرد.

در زندگی امام دو موضوع بسیار حائز اهمیت بود و آن حضرت عمر پربرکت خود را وقف آنها کرد. مبارزه با طاغوت و حفظ معارف ناب اسلامی و معرفی مبانی حقیقی اسلام دو اصل اساسی زندگی امام بودند که برای آنها تلاش های بی وقفه و خستگی ناپذیری داشت. چهره اسلام بواسطه کارشکنی ها و دشمنی هایی که وجود داشت مخدوش شده بود و اگر نبود زمان شناسی و هوشیاری امام، این خدشه ها عمیق شده و اسلام را با خطر جدی مواجه می کرد.

درگیری های بین بنی عباس و بنی امیه آنان را به خود و امیال و منافع شخصی مشغول کرده بود و امام نیز با آگاهی از این شرایط، از فرصت پیش آمده به نحو شایسته برای احیاء و تقویت معارف حقه اسلام فعالیت داشت و در این مسیر شاگردان بسیاری تربیت کرد.

حضرت صادق (ع) بواسطه توطئه های کینه توزانه منصور عباسی در سال 148 هجری مسموم و در قبرستان بقیع در مدینه مدفون شد. امام به هنگام شهادت 65 سال داشت.

مهر